

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **D. K.**, zastoupen: Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu,

t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e .**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 13.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- III. **Žalobci se v r a c í zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- IV. **Zástupce Mgr. Petr Václavek se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 19. 7. 2016 domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat ve stanovené lhůtě rozhodnutí o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

Žalobce uvedl, že předchozí rozhodnutí o jeho žádosti bylo rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) ze dne 14. 3. 2016 zrušeno a věc vrácena žalovanému k novému projednání. Žalovaný však dosud neučinil žádné úkony, ačkoli dle rozhodnutí o opatření proti nečinnosti ze dne 2. 6. 2016 byl povinen vydat rozhodnutí bezodkladně, nejpozději do 30 dnů.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl veškeré žalobní námitky. Shrnul, že o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu rozhoduje poté, co bylo původní zamítavé rozhodnutí žalovaného zrušeno Komisí a věc vrácena k dalšímu řízení. V řízení nyní provádí další šetření a dokazování týkající se žádosti žalobce, konkrétně opatřil výpis z evidence rejstříku trestů, výpis z katastru nemovitostí a další výpisy z Cizineckého informačního systému.

Uzavřel, že činí nezbytné úkony vedoucí k vydání žalobou požadovaného rozhodnutí, tudíž měl žalobu za nedůvodnou.

V replice ze dne 16. 9. 2016 žalobce setrval na svých žalobních tvrzeních. Zdůraznil, že správní orgány jsou povinny dodržet zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí, a to v souladu se zásadou materiální pravdy a při současném dodržení všech procesních předpisů.

Podáním ze dne 17. 7. 2017 vzal žalobce žalobu v celém rozsahu zpět, neboť žalovaný o jeho žádosti v mezidobí rozhodl. Zároveň požadoval úhradu nákladů řízení s odkazem na Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2010, č.j. 4 As 8/2010-91, ze dne 21. 2. 2012, č.j. 2 Ans 13/2011-48 a ze dne 23. 3. 2017, č.j. 9 Azs 21/2017-57 a nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 6. 2007, sp. zn. II. ÚS 187/06.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

V dané věci vzal žalobce podáním ze dne 17. 7. 2017 žalobu v celém rozsahu zpět, proto soud řízení podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Při rozhodování o nákladech řízení vzal soud v úvahu pravidla stanovená v § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud žalobce žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobce proto svou žalobu vezme zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení. Soud se tedy zabýval tím, zda žalobce před podáním správní žaloby využil všechny možnosti ochrany proti nečinnosti správního orgánu.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 80 odst. 3 věta druhá správního řádu po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

V této věci soud ze správního spisu zjistil, že dne 6. 5. 2015 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Žalovaný žalobcovu žádost zamítl rozhodnutím ze dne 9. 11. 2015. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodla Komise rozhodnutím ze dne 14. 3. 2016, č.j. MV-35776-5/SO-2016 tak, že rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2015 zrušila a věc vrátila k novému projednání.

Komise opatřením proti nečinnosti ze dne 2. 6. 2016, č.j. MV-74748-2/SO-2016, přikázala dle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu žalovanému, aby do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu vedené pod sp. zn. OAM-12221/DP-2015. Předmětné opatření proti nečinnosti bylo doručeno žalovanému dne 6. 6. 2016.

Žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dne 6. 3. 2017, pod č.j. OAM-1221/DP-2015 tak, že řízení o žádosti žalobce zastavil dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

Žalobce soudu předložil návrh na provedení opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu ze dne 13. 5. 2016 adresovaný Komisi, včetně doručky, ze které vyplývá, že předmětný návrh žalobce byl Komisí doručen dne 13. 5. 2016.

S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č.j. 2 Ans 14/2012-41, soud nehodnotil průběh celého správního řízení, nýbrž pouze postup žalovaného po vydání opatření proti nečinnosti Komisí dne 2. 6. 2016, č.j. MV-74748-2/SO-2016.

Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný rozhodl o žádosti žalobce po lhůtě stanovené mu Komisí k vydání rozhodnutí, neboť opatření proti nečinnosti bylo vydáno dne 2. 6. 2016 pod č.j. MV-74748-2/SO-2016, žalovanému bylo doručeno dne 6. 6. 2016. Přičemž rozhodnutí ve věci samé žalovaný vydal až dne 6. 3. 2017 pod č.j. OAM-1221/DP-2015, tedy po marném uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené Komisí v opatření proti nečinnosti.

Na posouzení věci soudem nemění nic ani skutečnost, že žalovaný poté, co bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2015 zrušeno Komisí, prováděl v řízení úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci. Soud nepopírá, že žalovaný jakožto správní orgán má povinnost zjistit skutečný stav věci a za tímto účelem činit jednotlivé úkony ve věci, na druhou stranu si musí počínat takovým způsobem, aby dodržel lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí ve věci zákonem, případně nadřízeným správním orgánem.

Soud shrnuje, že žalovaný byl v době podání žaloby nečinný a žalobce bezvýsledně vyčerpал všechny prostředky, které mu právní řád poskytuje, když podal návrh na provedení opatření proti nečinnosti Komisí. Žalobce by tedy byl se svou žalobou úspěšný, a má tak právo na náhradu nákladů řízení. Soud mu proto dle § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny částí zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč (zbývající část poplatku ve výši 1.000,- Kč soud žalobci vrátil výrokem III. tohoto usnesení) a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby a zpětvzetí žaloby ze dne 17. 7. 2017), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 3.100,- Kč, tři paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 300,- Kč, a DPH ve výši 2.142,- Kč. Soud nepřiznal žalobci nárok na náhradu nákladů řízení za repliku ze dne 16. 9. 2016, jelikož v ní právní zástupce velmi stručně a obecně reagoval na vyjádření žalovaného. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 13.342,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O vrácení soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč, soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění rozhodném, dle kterého „soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním“. Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, soud mu proto vrátil částku 1 000,- Kč. Zároveň soud vyzval právního zástupce žalobce k poskytnutí součinnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. srpna 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková